

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/12/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118011746
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3118011746.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Dušan Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému M. T., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom mesto F. nad M., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava, trestne stíhaného pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b) , ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr.zák. a pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 20. marca 2019 prejednal odvolanie obžalovaného M. T. a poškodenej Y. T. proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 6T/82/2018 zo dňa 11. januára 2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaného a poškodenej zamietajú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 6T/82/2018, zo dňa 11. januára 2019 bol obžalovaný M. T. uznaný vinným zo spáchania zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b) , ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr.zák. a zo spáchania prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že dňa 09.09.2018 vo večerných hodinách v presne nezistenom čase prišiel k záhradnej chatke s popisným číslom XXXX nachádzajúcej sa v chatovej oblasti K. v F. N. M., na parcelách KN č. XXXX/XX, XXXX/XXX v katastrálnom území F. N. M., ktorej majiteľkou a užívateľkou je jeho matka Y. T., pristúpil k dreveným vstupným dverám chatky, na ktorých vytlačil ich spodnú časť, čím sa dostal do vnútorných obytných priestorov chatky, kde na posteľ poukladal rôzne papierové kartónové obaly, ktoré následne zapálil zápalkami a následne z chatky bez uhasenia požiaru odišiel do mesta F. nad M., čím poškodenej Y. T. spôsobil škodu vo výške 15.000,- €.

Za to bol odsúdený podľa § 194 ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 43 Tr. zák. na ďalší úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 2 mesiace, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenej Y. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. N. M., W. K. XXX/XX, bola odkázaná s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal odvolanie obžalovaný do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Poškodenej podala odvolanie proti výroku o náhrade škody do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Poškodenej podané odvolanie do vyhlásenia tohto rozhodnutia odvolaciemu súdu bližšie neodôvodnila.

Obžalovaný svoje odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne. V odôvodnení odvolania obhajoba uviedla, že odvolanie smeruje proti výrokom rozsudku okresného súdu o uloženom treste. S uložením trestu odňatia slobody nemôže obhajoba v žiadnom prípade súhlasiť. Obhajoba má za to, že okolnosti prípadu odôvodňujú uloženie trestu kratšieho trvania. K spáchaniu skutkov, ktoré sa kladú obžalovanému za vinu, sa obžalovaný priznal, úprimne oľutoval ich spáchanie a uvedomil

si, že jeho konanie v uvedený deň bolo skratové. Obžalovaný porušil domovú slobodu tým, že vnikol do záhradnej chatky svojej matky, pričom vedel, že v tejto chatke sa v tom čase nikto nenachádzal. Obhajoba má za to, že v danej veci je trest odňatia slobody uložený obžalovanému neprimerane prísny a sú splnené predpoklady pre použitie ustanovení o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody. Použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom za skutky, ktoré sa kladú obžalovanému za vinu, je neprimerane prísne a účel trestu možno dosiahnuť v tomto prípade aj trestom kratšieho trvania, a to uložením trestu odňatia slobody aj pod dolnú hranicu trestu odňatia slobody ustanoveného Trestným zákonom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti obhajoba navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil vo výrokoch o treste a sám vo veci rozhodol.

Na verejnom zasadnutí, konanom o odvolaní obžalovaného, prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného a poškodenej zamietnuť podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné. Rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje za správne a zákonné. Obhajoba navrhla vyhovieť odvolaniu obžalovaného.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaných odvolaní na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytykaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaniami vytykané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolania obžalovaného a poškodenej nie sú dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaniami napadnutému rozsudku, odvolací súd na základe preskúmania veci nezistil v postupe okresného súdu existenciu chýb, ktoré by samé osebe odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že v dôvodoch odvolania obžalovaného a v odvolaní poškodenej nie je ani namietaná existencia takýchto procesných väd, zakladajúcich dôvody pre zrušenie napadnutých výrokov podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por.

Na základe preskúmania správnosti samotných odvolaní obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody, senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že napadnuté výroky rozsudku okresného súdu sú správne a zákonné.

Z podaného odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že odvolanie bolo podané proti výrokom napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody obžalovanému, pričom týmto odvolaním bola namietaná neprimeraná prísnosť uloženého trestu odňatia slobody Preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa vzťahovala len na výroky napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody, ktoré výroky na podklade odvolaním namietaných väd skúmal odvolací súd z hľadiska existencie prípadných dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k záveru, že skutočnosti, z ktorých okresný súd podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, na obsah ktorého odvolací súd týmto poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, vychádzal pri svojich úvahách vo vzťahu k trestu, uloženému obžalovanému, majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, pričom uvedené závery sú logické a správne. Okresný súd správne poukázal, na to, že ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona neumožňuje súdu uložiť páchatelovi úmyselného trestného činu znovu podmienený trest odňatia slobody v prípade, ak úmyselný trestný čin spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, čo je v prejednávanej veci aj prípad obžalovaného. Okresný súd tiež správne poukázal na to, že poznatky o osobe obžalovaného odôvodňujú záver o jeho sklonoch k páchaniu trestnej činnosti. Obžalovaný si pritom musel byť vedomý, že v rámci predchádzajúceho podmieneného odsúdenia musí viesť riadny život, inak mu hrozí výkon trestu odňatia slobody. Obžalovaný napriek tejto hrozbe sa v tomto prípade dopustil úmyselnej trestnej činnosti. Za tejto situácie ani podľa názoru odvolacieho súdu s poukazom na účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. nie je možné u obžalovaného dôvodne uvažovať o miernejšej forme trestu, ako je nepodmienený trest odňatia slobody.

Keďže podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd dal v odôvodnení napadnutého rozsudku odôvodnené, logické, správne a zákonné odpovede na to, prečo je nevyhnutné uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby, pričom už v samotnom odôvodnení napadnutého rozsudku dal správne odpovede aj na argumenty obžalovaného, uplatnené v dôvodoch jeho odvolania, odvolací súd sa nemohol stotožniť s názorom obžalovaného, podľa ktorého by napadnutý rozsudok trpel vadou v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Pokiaľ ide o odvolanie poškodenej proti výroku napadnutého rozsudku o odkázaní poškodenej so svojim nárokom na náhradu škody na civilný proces, okresný súd tento výrok odôvodnil tým, že poškodená neuplatnila včas a riade v trestnom stíhaní svoj nárok na náhradu škody. Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že záver súdu o neskorom uplatnení nároku poškodenej v trestnom konaní má oporu v obsahu spisového materiálu.

Podľa § 46 ods. 3 Tr. por. poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, je tiež oprávnený navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť túto škodu; návrh musí poškodený uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania. Z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje.

Z obsahu spisu vyplýva, že v rámci prípravného konania bola poškodená pri jej dvoch výsluchoch dňa osobitne poučená aj o možnosti uplatniť nárok na náhradu škody podľa 46 ods. 3 Tr. por., pričom v závere svojich výsluchov (č. l. 32 a 38) výslovne uviedla, že si neuplatňuje nárok na náhradu škody. Z obsahu spisovného materiálu po skončení vyšetrovania sa v spisovom materiáli nenachádza žiadne uplatnenie nároku poškodenej na náhradu škody. Preto okresný súd na základe aplikácie ustanovenia § 46 ods. 3 Tr. por. v tomto trestnom stíhaní nemohol zaviazat' obžalovaného k povinnosti nahradiť poškodenej škodu, ktorú jej mal spôsobiť trestným činom.

Následne odvolací súd nad rámec odvolaniami vytykaných vád preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu aj z hľadiska existencie prípadných chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zoberal na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečne prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávacom prípade nezistil existenciu väd odvolaniami napadnutých výrokov rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného a poškodenej nie sú dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.